

ACTA DE LA SESSIÓ
ORDINÀRIA DEL CONSELL D'ALCALDES
DE LA COMARCA DEL GIRONÈS
DEL PROPPASSAT DIA 11 D'OCTUBRE DEL 2018

ACTA NÚM. 2/2018

Núm. de la sessió: 2/2018

Caràcter: ordinària

Data: onze d'octubre de dos mil divuit (11/10/2018)

Horari: d'un quart de dues a dos quarts i un minut de tres de la tarda

Lloc: A la seu del Consell Comarcal

Hi assisteixen:

Sr. Jaume Busquets i Arnau, president del Consell d'Alcaldes

Sr. Joaquim Mateu i Bosch, alcalde d'Aiguaviva. S'incorpora en el punt 2.

Sr. Pere Lluís Garcia i Palou, alcalde de Bescanó

Sr. Albert Serrats i Llach, alcalde de Bordils

Sr. Lluís Freixas i Vilardell, alcalde de Campllong

Sr. Carles Espígol i Camps, alcalde Canet d'Adri

Sr. Martí Vallés i Prats, alcalde de Cassà de la Selva

Sr. Daniel Cornellà i Detrell, alcalde de Celrà

Sra. Roser Estañol i Torrent, alcaldessa de Cervià de Ter

Sr. Eduard Berloso i Ferrer en substitució de la Sra. Marta Madrenas i Mir, alcaldessa de Girona

Sr. Josep Vidal i Mias, alcalde de Juià

Sr. Josep Aliu i Mundet en substitució del Sr. Fermí Santamaria i Molero, alcalde de Llagostera

Sr. Josep Maria Vidal i Vidal, alcalde de Llambilles

Sr. Albert Peracaula i Boschscoma, alcalde de Madremanya

Sr. Carles Gutiérrez i Medina, alcalde de Quart

Sr. Joaquim Roca i Ventura, alcalde de Sant Gregori

Sra. M. Àngels Vilà i Sastre, alcaldessa de Sant Martí Vell

Sr. David Mascort i Subiranas, alcalde de Vilablareix

Sílvia Bartrolí i Besalú, gerent

Jordi Batllori i Nouvilas, secretari

Hi assisteixen com a convidats el Sr. Pere Vila i Fulcarà, delegat territorial del Govern de la Generalitat a Girona, el Sr. David Saldoni i de Tena, president de l'Associació Catalana de Municipis (ACM) i el Sr. Raül Morales i Vergés, director dels Serveis Territorials de Governació, Administracions Públiques i Habitatge a Girona.

Excusen la seva absència:

Sr. Jesús Font i Galí, alcalde de Flaçà

Sr. Narcís Boschdemont i Esparraguera, alcalde de Fornells de la Selva

Sr. Jordi Viñas i Xifra, alcalde de Salt

Sr. Francesc Xavier Casanovas i Busquets, alcalde de Sant Andreu Salou

Sr. Ramon Costa i Palomeras, alcalde de Sant Joan de Mollet

Sr. Josep Aulet i Aleñà, alcalde de Sant Jordi Desvalls

Sr. Marc Puigtió i Rebollo, alcalde de Sant Julià de Ramis

Sr. Narcís Fajula i Aulet, alcalde de Sarrià de Ter

Sr. Josep Massó Masos, alcalde de Viladasens

1. Lectura i aprovació, si escau, de l'esborrany de l'acta del proppassat 20 de juliol del 2018.

El Sr. Mateu demana de fer els canvis següents:

On diu: ...però al ser sòl urbanitzable i no estar contemplat...; ha de dir però al ser sòl no urbanitzable i no estar contemplat...

On diu riera Mas Ros; ha de dir riera del Masrocs.

Els consellers i conselleres presents a la sessió queden assabentats de les modificacions proposades i aproven per unanimitat, l'esborrany de l'acta el qual ha estat cursat amb anterioritat a la sessió a tots els consellers i conselleres, amb les modificacions indicades.

2. Assistència i intervenció del Sr. Pere Vila i Fulcarà, delegat territorial del Govern de la Generalitat a Girona.

El president agraeix al Sr. Pere Vila, nou delegat del Govern de la demarcació de Girona i al Sr. David Saldoni com a president de l'Associació Catalana de Municipis (ACM) la seva assistència.

Exposa que al Consell d'Alcaldes sempre s'intenta que hi hagi algú d'una altra administració, algun representant de la Generalitat o d'alguna altra entitat, per debatre i parlar de temes de caràcter general, sense entrar en el debat concret de cap municipi, perquè n'hi ha 27. Manifesta que, en relació amb els temes generals que li han comentat els alcaldes, hi havia el tema de la nova llei de governs locals, el tema del nou decret de menjadors, tema preocupant, ja que el curs s'ha iniciat, també hi ha el problema, a la comarca del Gironès, de l'habitatge social i les ocupacions irregulars i la poca agilitat per part de la justícia. Malauradament també hi ha un tema preocupant, que surt força en premsa, i que és l'arribada dels menors indocumentats. Així doncs, davant d'aquests temes que diferents alcaldes han fet arribar per exposar-los avui aquí, el president dona la paraula al Sr. Pere Vila, que farà un resum de tot el que es du a terme des de la Delegació de la Generalitat a Girona, posant més èmfasi en aquestes problemàtiques existents a la comarca.

El Sr. Vila agraeix al president la invitació i saluda als alcaldes, alcaldesses, regidors i regidores presents, també al Sr. Saldoni com a president de l'ACM i comenta que també l'acompanya el Sr. Raül Morales com a Director Territorial. En primer lloc agraeix que se l'hagi convidat per tal de poder explicar les problemàtiques a les que més directament es pretén buscar resposta d'una manera transversal i succinta perquè els assistents tinguin una idea genèrica i li puguin fer les preguntes que els assistents creguin convenientes. Pel que fa referència a la nova llei de governs locals, és una evidència que el calendari polític l'ha aturada. Recorda que es va fer el procés participatiu que es va acabar de complementar, després de moltes jornades arreu del territori català amb molta participació. Explica que el Govern va donar veu a molts col·lectius diferents, que mai havien tingut la capacitat d'incidir, en una llei que realment afectava als governs locals. Comenta que les conclusions del procés participatiu es van presentar el gener del 2017 per part de la consellera Borràs i a partir de l'octubre-novembre de l'any passat, amb l'aplicació del 155, la convocatòria d'eleccions i donat que no s'havia començat la tramitació parlamentària, aquesta proposta de llei va quedar arxivada. Comenta que quan el parlament tanca fins que no torna a començar no es tornen a recuperar les lleis i la tramitació parlamentària pertinent i fins i tot a vegades es comença de zero, la qual cosa va dificultar que aquesta llei tingués la seva importància per poder-la aprovar en el seu

moment. En quina situació està ara mateix? Manifesta que no s'ha creat la comissió parlamentària pertinent per poder tirar endavant la llei i, per tant, no s'han nomenat ponents. Diu que si aquesta legislatura va avançant, el més probable és que a partir d'aquest treball, que ja està fet, es creï la nova llei però també cal saber que la tramitació és llarga i feixuga. Recorda que amb els escenaris futurs, no s'aventura a dir que aquesta legislatura es pugui tenir aquesta llei acabada de tramitar. En tot cas, la bona notícia seria que comencés.

Pel que fa referència al nou decret de menjadors, alguns alcaldes i alcaldesses han pogut veure que el Govern va prorrogar aquest decret durant aquest any. Els consells comarcals, en el seu moment, van demanar empara. Explica que es van donar unes instruccions a partir d'un document que va servir de base perquè els presidents dels consells comarcals poguessin donar resposta a les inquietuds, en el qual s'avalava la feina feta pels consells comarcals. Manifesta que el Govern, amb aquesta pròrroga d'un any, el que està fent és aquesta tramitació d'aquest nou decret, que en certa manera solucionarà la problemàtica legal que hi ha i que ve produïda pel que fa referència a la legalitat vigent i no pas per cap altre motiu. Exposa que a la pàgina web d'Ensenyament s'ha obert un enllaç on es poden fer aportacions, s'han fet reunions amb les Ampes, concretament a Girona els darrers dies, i això facilita un diàleg sincer, dins els marges de la llei. Ho destaca ja que no es tracta d'una voluntat del Govern sinó que ha estat produït per la situació que s'explicava i, en aquest escenari, el compromís del Govern és que abans d'acabar aquest curs escolar, es disposarà d'aquest decret que empararà totes les feines que s'hauran de fer, amb un paper important del consell comarcal, malgrat que pugui haver-hi dubtes amb el lideratge. Recalca que finalment l'autorització final l'acabaran donant els consells comarcals. Insisteix que això ara mateix és l'esquelet del nou decret que s'està acabant de perfilar i en el qual els alcaldes i alcaldesses tindran un paper molt determinant a l'hora de la participació i de l'adjudicació d'aquests concursos que, a part de complir la llei, aclarirà molt el dia a dia dels menjadors escolars pels propers anys.

Referint-se al tema de falta d'habitatge social, indica que és una evidència i si es miren dades estadístiques, l'any 2017 a Girona es van poder posar a disposició de diferents ajuntaments, 60 residències o pisos o habitatges. Fins a data d'avui del 2018 només 30, per tant hi ha hagut una disminució. Referent a la implementació de nous habitatges de nova construcció diu clarament que no hi ha previsió a curt termini i que es veurà si en el pressupost del 2019 es pot recollir. En aquesta línia, la Diputació de Girona, en els propers dies, presentarà un nou ajut econòmic als ajuntaments per a poder fer inversió en aquests pisos. Constantment arriben ofertes als ajuntaments amb la possibilitat de tenir-los a preus més baixos del preu de mercat, i així, aquests podran distribuir aquestes ajudes com més convinguin a partir dels informes dels serveis de benestar social. Amb transcendència i tristesa afirma que ara mateix, difícil recorregut es tindrà per donar resposta a aquesta inquietud, més enllà de la feina que s'està fent des del propi Departament. Comenta que assessorament, buidatge de dades, seguiment del que fa referència a habitatge, etc. ja s'està fent, però previsió de nova construcció, ho intueix difícil.

Pel que fa a les ocupacions irregulars, la comarca del Gironès n'ha patit i la que més de les comarques gironines és la Selva. Manifesta que s'han fet infinitat d'actuacions policials, algunes han sortit en premsa i d'altres han quedat en el propi funcionament del cos policial. Tal com ha dit el president hi ha el problema de la reglamentació legal a l'hora de poder fer intervencions. S'està complicant la cosa per moments i el Govern n'és conscient. Comunica que la feina d'inspecció i control que fan els ajuntaments arriba on ha d'arribar, que és a la gent que fa aquestes inspeccions per part del Govern, els Mossos d'Esquadra fan la seva feina però tot són topalls legals que fan difícil poder prendre les decisions que es voldria. Dins d'aquesta casuística, hi ha casos que s'han de tractar

diferent perquè no es pot generalitzar i el Govern n'és molt conscient i els alcaldes i alcaldesses diu que també n'han de ser conscients. Alguns casos concrets són per necessitats pràcticament definitives de les famílies. Comenta que cal pedagogia de tots plegats per entendre que hi ha diferents tipologies, diferents casos de gravetat i els serveis socials, els ajuntaments i el govern han d'anar a una per tractar els casos. Demana que, si us plau, no es generalitzi perquè s'entra en un populisme i a vegades pot ser perillós en temes referents a les ocupacions dels habitatges.

Pel que fa al darrer tema, allotjament d'adolescents sense referents familiars, explica que aquesta setmana es va du a terme una reunió amb tots els presidents dels consells comarcals, on el president, Jaume Busquets, va assistir i on es va ser molt clar amb el plantejament des del Govern. Exposa que aquesta és una emergència que va molt més enllà del propi Departament que ho està liderant: el Departament de Treball i Afers Socials. El ventall de competències és molt ampli, en les quals, diferents departaments de la Generalitat i del món municipal han de sentir-s'hi involucrats. Manifesta que cal deixar-se estar de tòpics i anàlisis freds, ja que aquesta és una realitat, una emergència i s'han d'atendre perquè són menors i han de tenir les capacitats i alhora la resposta del món municipal i del Govern perquè tinguin unes atencions com cal, com qualsevol jove de la nostra demarcació. Cal veure-ho com una oportunitat, perquè després d'analitzar-ho amb el departament de treball, s'ha pogut veure que la majoria d'aquests joves, no volen establir-se aquí sinó al nord d'Europa, però per circumstàncies diverses han acabat venint a la nostra zona. Menciona que, si en el seu moment n'arribaven 500 a l'any ara n'arriben 2.000, s'ha multiplicat per una xifra molt alta i és molt difícil atendre-ho des dels seus centres de referència, per això s'ha demanat col·laboració a diversos ajuntaments i que aquests joves tinguin l'atenció que es mereixen. Comunica que en les properes setmanes, des del Departament s'anirà avisant als diferents representants municipals per veure les disponibilitats de les diferents zones, o de diferents habitatges, que pugui haver-hi en diferents municipis, per veure si es poden tenir aquests serveis a disposició. Explica, a tall d'anècdota, que va anar el dimarts a fer una entrevista a la televisió d'Olot, gravada, per ser emesa dimecres on se li preguntà si encara hi havia algun menor dormint en alguna comissaria dels Mossos d'Esquadra. Explica que va respondre que no, perquè així era, però el dimecres ja n'hi havia 3 a la pròpia oficina i ahir n'hi havia 7 a l'oficina central de Girona. Comenta que, qui ho escoltés, devia pensar que ell no s'assabentava de res. És una notícia que els mitjans de comunicació la repiquen i és d'actualitat. Insisteix en què és un tema que abarca a tot el Govern, no sols a un departament, cal prendre'l molt seriosament com a representants públics i demana la màxima ajuda per part de tots, per tal de poder donar resposta a aquesta necessitat.

Exposa que ha fet un resum dels 5 temes proposats, però és conscient que n'hi pot haver d'altres i que contestarà a través de les preguntes que se li facin.

El president li agraeix la seva exposició i dóna pas a l'exposició per part del Sr. Saldoni de l'ACM i indica que llavors es farà un torn obert per tots plegats.

3. Assistència i intervenció del Sr. David Saldoni i de Tena, president de l'Associació Catalana de Municipis (ACM).

El Sr. Saldoni agraeix que l'hagin convidat. Manifesta que és important poder contextualitzar i explicar el que és l'ACM, coneguda per tots, ja que tots en són socis en aquesta comarca, igual que el consell comarcal i la gran majoria utilitza l'entitat. Comenta que, a vegades, només s'utilitza una petita part i li agradaria dir que l'ACM pretén ser útil als ajuntaments, intentant treballar en aquells àmbits que puguin ser d'utilitat als ajuntaments tan grans com petits. Un primer àmbit de treball és la formació, amb electes o amb treballadors dels ajuntaments. Concreta, a títol d'exemple, que ara comença un

postgrau de contractació a la demarcació de Girona que s'ha omplert i n'hauran de preveure un altre. Indica que es fa molta formació i se'n pot fer més. Explica que actualment, a 8 mesos de les eleccions, hi ha un paquet de jornades i formació preelectoral a disposició del conjunt de municipis i de les comarques per poder-la fer in situ. Comenta que farà arribar un catàleg i que si hi ha un grup de 7, 8 persones interessades, es pot venir a fer directament al territori en tot l'àmbit de la formació. L'altre gran àmbit és el tema de la central de compres, que ha anat creixent molt. Es va començar amb la part elèctrica, més de 850 ajuntaments l'estan comprant conjunta, el preu és bo i també hi ha d'altres contractes sobre la taula. Com a exemple, actualment hi ha el d'eficiència energètica en marxa, que té varies possibilitats, des de l'ajuntament que només vol comprar leds, fins el que els vulgui comprar i instal·lar, el que vulgui també manteniment, etc. Indica que ho tenen per lots territorials, 25 en tot Catalunya, i hi hauran empreses del territori que acaben guanyant aquests concursos i els ajuntaments s'hi poden adherir. També hi ha el de parcs infantils, mobiliari urbà, calderes de biomassa... més opcions sobre la taula ja que saben que la contractació és llarga i feixuga. El cas de les alarmes i extintors, són dos exemples que costa molt licitar-los i tothom porta més de 1, de 2 i de 5 anys fent el manteniment dels extintors. Indica que estan oberts a qualsevol petició de serveis a licitar perquè es faci de forma coordinada entre els diferents ajuntaments. Exposa que tot l'àmbit de la central de compres s'ha d'aprofundir i que demostra la voluntat de ser útils als ajuntaments. Manifesta que un altre dels grans àmbits és intentar treballar per gestionar els temes que afecten als ajuntaments. Com a interlocutors directes del Govern, intenten influir en els temes que els afecten i voldrien fer un pas més que seria avançar-se. Per exemple, pel que fa a la Llei de territori s'han posat de bracet amb el Govern per anar-la treballant. Hi ha moltes dificultats i problemàtiques en la gestió de temes urbanístics, sòl no urbanitzable, criteris per part de les comissions d'urbanisme, etc. Explica que estan treballant sobre com es podrien harmonitzar els criteris de les diferents comissions d'urbanisme, veure com es pot treballar el desenvolupament d'aquesta nova llei. Indica que no pot ser que el Parlament de Catalunya aprovi una llei de territori, paisatge, medi natural, etc. sense el vistiplau del món local, és per això que, cal treballar-la bé i posar-hi les diferents casuístiques, perquè el país és ampli i divers. Comenta que tenen un grup de treball i demana que totes les persones que tinguin interès o un tema concret se'ls hi faci arribar i si algun tècnic dels ajuntaments vol formar part d'aquests grups de participació, que hi sigui. Si se'n poden crear de territorials, se'n crearan de territorials però es pretén seguir des de ben a prop. Explica que el tema de la nova llei de governs locals seria com aquest de territori. S'intentarà treballar-hi per poder fer una proposta. Ja se'n va fer una amb la convenció municipalista i es va treballar amb el governslocals.cat, el que explicava que va presentar la consellera Borràs, però hi ha un repte que és que costa mullar-se per concretar com es volen les coses. En aquesta llei de governs locals cal posar-se d'acord sobre si cal ampliar els períodes de legislatures, com fer el sistema d'eleccions, amb segona volta o sense i tot una sèrie d'accions que formen part d'aquesta llei de governs locals i que els ajuntaments són molt valents per dir que s'ha de modificar però no concreten sobre com es voldria. Cal trobar aquell model que satisfaci a tothom i avançar i fer algun text, perquè no se sap si serà en aquesta legislatura, però que es pugui enfocar d'una manera en què tothom hi estigui d'acord. En relació amb el tema dels menjadors diu que el Sr. Jordi Xargay, president del fòrum comarcal de l'ACM, hi ha treballat molt. Indica que sempre s'ha donat la dicotomia entre el consell comarcal i les Ampe's i la diversitat del país és amplia i rica, hi ha models arreu i tothom intentava demanar cap a una banda i cap a l'altra. Diu que s'intentarà que hi hagi un treball més conjunt. Arreu hi haurà la comissió de seguiment consell comarcal i Ampes que estaran veient juntament com evolucionen els contractes, quins problemes sorgeixen, és a dir, que hi hagi un espai on això es pugui tractar. Comenta que aquest espai ha de poder generar solucions al mateix temps. Indica que, les

Ampes no podran contractar, tal com volen, ja que distorsionaria molt el model i per tant es mantindrà que la contractació no serà per part de les Ampes però si que podran participar en aquesta comissió de seguiment. Referint-se al tema d'habitatge, ocupacions i necessitat d'habitatge social manifesta que fa 15 anys l'Agència Catalana de l'Habitatge, no recorda com s'anomenava abans, tenia un percentatge altíssim de promoció de nous habitatges, de creació d'habitatge públic, etc. i el que es gestionava d'habitatge social era molt poquet. Actualment, la gran majoria del que gestiona l'Agència Catalana de l'Habitatge, són les meses d'emergència socials, buscant pisos per a poder adjudicar. En general, la resposta, està essent bastant ràpida, en gran part del país, on es poden anar trobant solucions i la promoció d'habitatge nou és molt baixa, cal treballar per equilibrar-ho. Explica que hi ha el programa del 60-40, que és paga el 60% del lloguer, en cas que en algun municipi no hi hagi habitatge social per a poder col·locar alguna persona que tingui una emergència. Manifesta que tot això és el que s'està tirant endavant i que aquí des dels ajuntaments també es té una presència important a l'hora de fer-ne el seguiment, almenys com a ACM i convida que si algú es troba amb algun problema concret, ho digui. Exposa que hi ha propietaris que s'enfaden quan s'atura un desnonament perquè no hi ha habitatge social. I això al propietari qui li paga? És amb aquest tipus de problemàtiques on s'ha d'anar trobant l'equilibri però especialment, com deia el Sr. Vila, caldrà fer un impuls amb el tema de l'habitatge social. En quant al tema dels menors no acompanyats, com ha dit el Sr. Vila, haurà de ser un treball conjunt entre tots. Caldrà veure com s'afronta un tema tan bèstia, perquè, indica, que si abans n'hi havien 500, ara la xifra està per sobre dels 2.000 i la previsió fins a final d'any encara no se sap. Manifesta que al Govern li genera molts problemes perquè com ha d'estar dimensionat aquest? Cal que es dimensioni per les situacions que hi ha a Catalunya, pels que puguin anar arribant o cal dimensionar-ho d'una forma molt gran per tothom que vulgui arribar? Actualment s'estan fent campanyes pel tema d'acollida temporal. Exposa que molts infants o joves de Catalunya que, per diversos problemes, havien de ser retirats de les seves famílies, estaven en centres de menors i ara es fa una campanya enorme per si hi ha famílies que vulguin ser acollidores, ja que aquests centres s'haurien de buidar, perquè es puguin acollir els menors no acompanyats que estan arribant i que són centenars.

L'estat ha de poder fer la feina en origen. Aquests menors no acompanyats acaben a Andalusia, on creu que és bàsicament on arriben, València, Catalunya i el País Basc i voldrien anar al Nord d'Europa però de moment estan aquí i cal buscar una col·laboració entre el Govern de la Generalitat i els municipis. Fa referència al tema dels refugiats, el concepte era de famílies, però ara es tracta de menors sols, el tracte és diferent, ja que no es poden col·locar en un pis, han de ser pisos controlats, tutelats, hi ha la inserció educativa, se li han de poder garantir unes oportunitats com a persona jove, per a poder crear-se la seva vida aquí, etc. Comenta que s'està parlant d'una cosa diferent amb uns recursos diferents. Indica que si algun ajuntament té una casa de colònies buida mig any es posi en contacte amb el Departament. Exposa que s'ha de centrar molt bé el debat, ja que no tots els menors no acompanyats que venen són delinqüents ni drogoaddictes, com algun mitjà de comunicació ha fet èmfasi. Convida a no generalitzar ni caure en populismes, perquè s'està parlant de menors no acompanyats que venen aquí i que tenen dret a tenir oportunitats. Comunica que també hi ha d'altres temes importants, com la renda garantida, ciutadania, com gestionar els plans d'inclusió social que hi ha d'haver al darrera les rendes que es cobren, què passa amb la frustració generada, ja que se n'han denegat un 70% de les demanades, com es fa la feina de cribatge per saber què s'ha de demanar i què no, etc. Comenta que si els ajuntaments volen ser institucions de proximitat amb els ciutadans han d'exercir-ne amb tota la responsabilitat que això comporta i s'han d'oferir respostes clares. Des de l'ACM es treballa amb aquests temes, tenen les diverses comissions sectorials que interlocuten amb les entitats, amb els municipis i canalitzen inquietuds. Indica que la idea de l'ACM és que pugui ser d'utilitat.

El president agraeix i dona pas a un torn obert de qüestions tant si són relacionades amb aquest tema com en d'altres referents al Govern de la Generalitat i a l'ACM.

El Sr. Vallès manifesta que el tema del Pla d'habitatge és molt important i que afecta als alcaldes i que la solució és difícil. Comenta que, no és que no es disposi d'habitatge, perquè a tots els pobles n'hi ha, a Cassà n'hi ha gairebé 170. Comunica que ho entén com un problema legislatiu. Indica que n'han parlat amb el consell comarcal, amb La Caixa, fa 1 any o 1 any i mig, però, indica, que estan com el primer dia. El problema és que es disposa de molt d'habitatge que es podria posar com a habitatge social i no hi ha manera de passar aquest filtre, perquè legislativament s'ho carreguen. Manifesta que es lluita al Tribunal Constitucional, es torna al Parlament i aquí hi ha un gran calaix. En resum, que d'habitatge n'hi ha molt, que el volen posar a disposició però no és possible. Seguidament fa un apunt sobre un tema que creu important i és el tema dels geriàtrics. Comenta que s'està envellint molt la població i la que arriba als geriàtrics té un grau de dependència molt més important i, per això, augmenta el grau de dependència real però no augmenta el grau de dependència en quant a la consideració de la dependència real i els recursos que arriben. Fa 2 o 3 anys que es va accentuant, es necessita més personal i més recursos però els recursos que arriben en quant a la dependència no són els mateixos i no són reals i això s'anirà incrementant. Comenta que no és un tema d'aquí però ho deixa sobre la taula per parlar-ne més endavant.

El Sr. Cornellà comenta que en algun moment s'ha dit que el fet que les Ampes o Afas gestionin els menjadors distorsionarà el model i alhora s'ha dit que el model és ampli i divers arreu de Catalunya. Comenta que no ha entès com ara s'ha de treure aquesta bona gestió que fan, almenys en el seu municipi.

El Sr. Freixas parla sobre la representació dels alcaldes per exemple a la comissió d'urbanisme, que és tant ínfima que no trascendeix i creu que s'haurien de buscar solucions.

El Sr. Serrats, en relació amb la Llei de governs locals, per la part que afecta a consells comarcals, demana que es pugui corregir el dèficit dels partits independents, que no poden formar part dels consells comarcals i que fa que, per exemple, el seu poble no pugui estar representat en el consell comarcal, perquè no són de cap partit gran. Creu que aquest dèficit democràtic, la nova Llei de governs locals l'hauria de corregir.

El Sr. Vila comenta que pel que fa referència als problemes legislatius que comentava l'alcalde de Cassà, diu que té tota la raó i que ja s'hi han referit, ja que l'habitatge té una doble problemàtica: els que creuen que ha d'haver-hi lliure mercat i que l'Administració ha d'ajudar poc perquè és un negoci i els que, com ell, creuen que l'Administració hi ha de posar recursos. Recursos tant migrats que es fa difícil destinar-los on es voldria. Com comentava abans, la Diputació de Girona posarà una partida substancial que ajudarà a fer alguna compra més, però potser caldrà destinar, als pressupostos municipals, una partida per poder atendre aquestes necessitats. Referent als problemes legislatius, per poder tenir resposta a tot aquest gruix d'habitatges on no hi viu ningú, i que no es posen a disposició dels usuaris, caldria trobar-hi una solució, que no es trobarà aquí. Manifesta que és una solució de país i que s'entengui que la necessitat no és construir més, perquè amb el que es té i que no està ocupat, ja es podria donar resposta a aquesta emergència. Pel que fa al tema dels geriàtrics i l'envelliment de la població indica que és una evidència i que el Govern, al pressupost del 2019, si finalment es dona la possibilitat de que així

sigui, haurà d'incrementar les ajudes que es donaven i que es van pràcticament anul·lar. Explica que, la majoria dels ajuntaments, on hi ha centres residencials d'aquesta magnitud ho van patir en primera persona i ara hauran de recuperar aquestes ajudes, si no és impossible fer noves inversions i, fins i tot, sostenir econòmicament les que ja hi ha.

Sobre l'assumpte de la representació que pugui haver-hi dins la Comissió d'Urbanisme, apuntat per l'alcalde de Campllong, comenta que hi està d'acord, ja que la representació del món municipal és minoritària. Explica que per un representant del món municipal hi ha 4 tècnics, no té lògica, ja que aquests ja han fet la preparació de la pròpia comissió durant dos mesos i per tant la discussió hauria de ser més política. Indica que recull aquest suggeriment.

En relació a la qüestió de l'alcalde de Bordils, a les comarques gironines hi ha l'exemple del partit *Independents per la Selva*, que estan representats no sols al Consell Comarcal de la Selva, sinó que també a la pròpia Diputació, perquè han aconseguit un nombre important de vots, com a marca independent. Explica que, si cada municipi, té una marca independent autònoma, és difícil arribar al nivell mínim, per tal que pugui haver-hi representativitat, però la llei sí que recull que els partits independents puguin tenir representació. Manifesta al Sr. Serrats que si el seu partit tingués representació a tots els municipis i asumís el mínim que requereix la llei per a poder entrar al Consell, ara hi serien.

El president intervé comentant que Sant Feliu de Guíxols es presenta només en un poble i que té representació al Consell.

El Sr. Vila diu que es tracta de sumar molts vots i obtenir el percentatge que es requereix per entrar com el cas del Consell Comarcal del Baix Empordà.

El Sr. Serrats contesta que ho troba injust.

El Sr. Vila li dona la raó i exposa que, els consells comarcals, sempre han sigut qüestionats i que, a la nova Llei de governs locals, està plantejat perquè siguin un òrgan gestor.

El president intervé dient que actualment hi ha 33 consellers i 27 municipis i que hi ha municipis on no hi són i d'altres on hi ha dos consellers comarcals. Li comunica que si fessin la representativitat, que exposa el Sr. Serrats, un alcalde d'un ajuntament que és independent, ha d'estar al consell comarcal, més tots els que ja hi ha, serien 60 o 70, aquí però a l'Alt Empordà, que hi ha 68 municipis, serien molts més. Com que es vol racionalitzar l'estructura política i s'ha de tendir a minorar, fins i tot es qüestionen els 135 escons del Parlament, veu difícil l'encaix però és un suggeriment que es pot recollir, ja que la Llei segurament incorporarà coses noves.

El Sr. Serrats proposa substituir el ple pel consell d'alcaldes.

El Sr. Vila afirma que l'esbós de la Llei de Governos locals dona als consells comarcals una feina més executiva, en la qual hi haurà una representativitat amb un president i un mínim equip de govern i l'òrgan que gestionarà el dia a dia serà un consell d'alcaldes. Afirma, per tant, que ja estaria recollida la proposta del Sr. Serrats, quan la llei tiri endavant. Evidentment, d'aquí a les municipals no hi haurà operativament temps, per tant la propera legislatura continuarà igual, però està previst.

El Sr. Saldoni explica que la proposta que hi havia sobre la taula era la de racionalitzar, donant el pes principal al consell d'alcaldes amb una mena d'executiva que poguessin triar els mateixos alcaldes, prescindint dels consellers comarcals, tot i que no hi ha cap mena d'acord per tirar-ho endavant. Manifesta que és l'alcalde del municipi el qui ha de ser representat. Indica que, com deia el Sr. Vila, caldria ser valents per treballar i posar-se d'acord amb la majoria suficient per a poder-ho tirar endavant, cosa que no està essent fàcil. Afegeix, amb el tema dels habitatges, que hi ha la llei que contempla la part d'expropiació habitacional. Diu que no està massa desenvolupat però que ho estan mirant, ja que tots els pisos que hi ha en aquests moments, els grans tenidors, els ofereixen a un preu per poder-los vendre per poder sanejar els seus balanços i l'Administració els hi compra. La Generalitat ha fet una sortida de crèdits molt importants per si algú en vol comprar. Comenta que, ja que van fer fora de la llei, la part de l'expropiació d'ús, caldrà anar explorant l'expropiació habitacional, especialment en els àmbits amb gran demanda i on hi ha pisos lliures. En d'altres àmbits no hi han pisos i és molt difícil. Amb referència al tema dels menjadors diu que quan manifesta que és divers es refereix a que hi ha comarques on gestionaven els menjadors les Ampes i que quan ho passen al consell comarcal és per garantir que puguin arribar arreu. Explica que hi ha comarques on només hi ha un menjador rendible, la resta són escoles amb 10 dinars, 12 dinars, 6 dinars i on no es trobava cap empresa que ho volgués fer. Per això diu que la diversitat existent a Catalunya és molt gran. Exposa que les Ampes de Girona, Salt o Celrà segurament tenien gent que volia fer el menjador allà. Els requeriments que es fan del nivell de menjar, fet al dia, calent, de proximitat, etc. tot el que es demana als plecs de clàusules actualment, diu que llavors en alguns municipis només serveixen fred, no serveixen calent per 6 o 12 dinars. Quan es centralitza amb els consells comarcals és perquè aquest pugui vendre un o dos lots, o els que cregui perquè puguin arribar a tot arreu. Als municipis més grans, l'empresa que tingui el concurs ha de fer els 4, 5 municipis més petits, aquest és el motiu per centralitzar-ho amb els consells comarcals. Totes les Ampes i escoles que ho feien i els hi funcionava bé, ara es dificulta i en canvi hi ha llocs on no arribaven o arribaven amb fred. Trobar el model que ho permeti tot és difícil. Es va parlar amb el conseller Bargalló per si hi havia alguna solució que ho englobés tot, que es pogués fer amb les Ampes en alguns llocs i d'altres no, però no quadra. Ara s'ha pogut solucionar amb el decret intentant posar les Ampes amb una comissió de seguiment, però la contractació la seguirà fent el consell comarcal.

El Sr. Mascort creu que hi ha un altre problema afegit, que els ajuntaments o el consell quan vol licitar el concurs de la gestió de menjadors ho ha de fer públicament, de forma transparent, amb concurrència competitiva, etc. i algunes Ampes ho donaven a empreses de forma directa, cosa que no es pot fer. Diu que tot plegat és complicat.

El Sr. Saldoni manifesta que les Ampes funcionaven bé quan s'ho gestionaven d'aquesta manera perquè feien els tractes i s'aconseguia arribar amb proximitat normalment. Explica que s'han fet escoles amb les cuines, justament perquè era molt bo internalitzar el cuiner dintre de l'escola i ara hi ha concursos que es fan amb cuiner dins l'escola, tot i que depèn de com sigui el lot hi ha 3 escoles amb cuina, 4 que no tenen cuina i algunes on des de l'escola A es cuina per l'escola B i C.

El Sr. Cornellà exposa que el que no acaben d'entendre massa és que els usuaris es paguen el seu dinar. El diner 100% ve de les butxaques de les famílies, ni de l'ajuntament ni de l'Administració, excepte els que reben beques, per tant no veuen tan estrany que l'Ampa decideixi fer-ho com vulgui. Considera que, igual que organitzen les extraescolars, i no es farà cap decret que no pot ser que les Ampes organitzin les seves extraescolars perquè els diners són dels pares i les mares, ni de l'ajuntament, ni de la Generalitat ni del

consell comarcal, doncs no s'entén massa. Opina que si es digués que el consell comarcal ha de controlar els diners que venen de les subvencions als menjadors estarien totalment d'acord ja que s'estaria controlant diner públic, però de la part que és privada i que paga cada pare i mare soci de l'Ampa, no entén com ha de canviar. Segons ells troba bé que una Ampa doni a dit a una empresa del municipi, precisament perquè és una Ampa i no una Administració pública, una associació de pares i mares que paguen el menjar dels seus fills i l'ajuntament ni entra ni surt, exactament igual que les extraescolars o un casal d'estiu. Explica que ells ho veuen així i més veient que hi ha una bona gestió. El que sí que entenen és que hi ha uns diners públics, per ajudar a les famílies i que aquests sí que s'haurien de controlar, si els nens van al menjador, si no hi van que no es pagui, etc. però la resta no hi poden donar suport i diu que buscaran la manera perquè ho faci l'ajuntament amb les Ampes.

El Sr. Secretari exposa que, tenint els menjadors la consideració de servei públic que fa l'Administració, no pot deixar això d'aquesta manera. Tot deriva d'això, sinò cada un ho podria fer d'una determinada manera i en un moment donat un podria exigir certes coses però com a servei públic cal seguir el procediment dins el marc de legalitat.

El Sr. Mascort manifesta que és la Generalitat qui té la competència del menjador escolar. Comenta que els pares poden decidir no fer el menjador i muntar un menjador ells a part, fora de l'escola. Exposar que hi ha un decret que delega les competències en els consells comarcals. Caldria, si fos el cas, modificar la delegació.

El Sr. Cornellà diu que ells, en tot cas, els diran que ho facin a part però els deixaran les instal·lacions perquè les estant pagant ells. Explica que abans les devia pagar la Generalitat però que des de llavors, i ja han passat uns quants anys, ho paga absolutament tot l'ajuntament, com tots. Per tant, indica que aquesta resposta que li han donat no li serveix massa, partint de la base que ells paguen perquè l'escola no caigui, perquè no hi hagin goteres, perquè hi hagi cuina, perquè el menjador compleixi tota la normativa, etc. Per tant, indica que es faci a part de l'escola però deixant-los l'escola perquè l'estant pagant ells. Aclareix que es refereix a tots els ajuntaments i no només al seu. Diu que fins ara s'ha fet així i no hi han hagut masses problemes i manifesta que fins ara se'ls deia que era perquè havia canviat la llei de contractació i el que s'argumenta no va gaire per aquí. S'està exposant una altra cosa que no té res a veure, amb el que s'ha dit fins ara. Comenta que s'està exposant la problemàtica amb els municipis on no hi ha Ampes i això ja són uns altres arguments, no els que havien sentit fins ara, que es basaven en la llei de contractació pública.

El Sr. Saldoni manifesta que el tema és que abans hi havia escoles que feien menjadors i altres que no en feien, escoles concertades i que tenien les monges que feien el dinar, escoles on l'Ampa va agafar una cuinera que funcionava i l'escola del costat no ho feia i així és com havia evolucionat sempre fins que tothom volia tenir el servei de menjador. En el moment en què això es converteix en un servei públic, és a dir, que passa a formar part de la cartera de serveis públics, en el moment que es diu el menjador és un servei públic, tothom té dret a tenir menjador per a la seva escola. Comenta que això abans no passava. Manifesta que ara, com que passa a ser servei públic, cal que es faci d'acord amb les lleis de contractació del servei públic i s'ha de poder garantir que arribi a tot arreu, tant si són tres dinars com si són 500. Fa referència al problema territorial i diu que abans quan això no figurava a la cartera de serveis, n'hi havia molts que no tenien servei de menjador, perquè no era rendible, perquè no hi arribava, perquè ningú ho volia fer per 6,50 € o per 6,20 € sino que ho havien de fer per 10,00 € o ho feia una mare que anava al migdia allà, etc. Assenyala que quan passa a ser servei públic, quan ha de ser per tothom,

ho agafa l'Administració i es carrega gran part d'aquesta iniciativa. Explica que ells, com a ACM, estan defensant que això pugui ser viable però no es troba l'encaix per poder fer-ho de les dues maneres. Segueixen reivindicant. Ara s'ha incorporat aquesta comissió de seguiment per veure si es troben solucions que puguin ser viables. Indica que l'evolució del transport escolar és el mateix, abans no n'hi havia i a la que es crea passa això. Comenta que en relació amb el servei d'atenció domiciliària hi havia ajuntaments que feien SAD i ajuntaments que no en feien. En el moment que el SAD passa a ser de la cartera de serveis socials, com un servei obligatori, tothom ha de tenir SAD i a més a més ha de ser de 24 hores, per tant es complica tot. Llavors, tothom des del més petit al més gran han de fer el SAD i abans no es feia. Explica que ara, el Consell Comarcal, ha de gestionar el servei d'atenció domiciliària perquè el poble més petit amb unes persones, amb una casa de pagès, han de poder tenir SAD i abans no en tenien. El guany dels serveis públics és que són universals, per a tothom, i porten problemes de gestionar com la dicotomia que es té ara de com s'ha de fer, ja que anava molt bé i a més a més el teixit dels llocs, el cuiner, la cuinera, l'ajudant de cuina, etc. funcionaven molt bé en al gran majoria de les escoles, però la problemàtica és aquesta. Recalca que ells també ho seguiran defensant i que intenten anar buscant solucions però que els costa. Indica que fins i tot han intentat fer un model que no sigui únic per Catalunya, que poguessin tenir diversitat arreu del territori, però és molt difícil. Diu que van fent proves i que creuen que la creació de les comissions de seguiment poden ser bones perquè en surti alguna idea..

El Sr. Cornellà diu que és un servei públic que la majoria de gent el paga gairebé al 100% del cost que té, no ve finançat com altres serveis, es tracta d'un servei públic que paguen les famílies i no l'Administració.

El Sr. Saldoni explica que sí que es delimita el preu d'aquest servei públic i hi ha centres on està bonificat i no val 6,20 € sino que val 4,00 € i els 2,20 € els paga l'Administració. Quan és servei públic hi ha un preu marcat perquè sino costaria 10,00 € i no 6,20 €. Posa d'exemple les cafeteries dels centres cívics, que són un servei públic, es fa una licitació i té els preus marcats.

El Sr. Peracaula pretén donar més èmfasi al que ha dit l'alcalde de Campllong sobre la Llei de territori que s'està treballant. Exposa que si que és important, tal com deia el delegat, que a la Comissió d'Urbanisme seria bo que hi hagués més representació dels ajuntaments però no serà determinant. El que sí serà determinant és aquesta llei que s'està coent perquè els pobles petits puguin avançar. Recalca que això sí que marca la tendència dels pròxims anys que es pugui tenir en el creixement dels pobles. Resalta que al 2002 hi van haver uns criteris molt restrictius, sobretot en l'àmbit del sòl rústic. Es va enfocar perquè als pobles fos tot zona urbana amb el que s'ha aconseguit que els pobles petits tinguin una zona urbana on no hi edifica ningú pels preus desorbitants i famílies de tota la vida del poble on els fills no es poden fer una casa al costat dels pares, cosa totalment il·lògica si es pretén que els pobles durin. Opina que haurien de poder participar plenament els municipis petits, ja que és el futur.

El Sr. Saldoni intervé dient que a vegades aquestes famílies tenen 20 hectàrees i no poden fer la casa al cantó dels pares. En relació amb la Llei de territori, manifesta que seria interessant crear un grup territorial, n'hi ha un a nivell de país. Comenta que ho impulsarà per fer un grup territorial. Pregunta si ha vingut al consell d'alcaldes el Sr. Pere Solà que és la persona que ha fet l'informe d'homogeneïtzació de criteri de les comissions d'urbanisme. Indica que convocarà als assistents un dia per parlar d'aquest tema.

El Sr. Freixas pregunta què té a veure Lleida amb Girona?

El Sr. Saldoni respon que no estan parlant d'això, si no dels criteris com ara que a Lleida sí que permetin fer la casa al costat dels pares i aquí no. Aquest seria un cas molt exagerat però amb criteris passa. Com que hi ha tot l'àmbit tècnic abans, el criteri per decidir una cosa, es troben amb què el mateix informe en una banda té un sentit i en una altra banda en té un altre.

El Sr. Freixas posa un exemple entre Campllong i Lleida.

El Sr. Saldoni explica que s'està lluitant per mantenir la representació. A més a més una demanda que ha arribat per part de col·legis professionals es que volen incrementar la seva de representació i llavors proporcionalment encara s'hi perd.

El Sr. Peracaula comenta que aquesta llei no s'ha de mirar amb temes urbanístics només sinó des de l'àmbit social. Històricament els fills es quedaven a viure amb els pares. Ara la societat ha de muntar llars d'infants i geriàtrics perquè no hi ha els fills al cantó. Aquella casa queda amb gent apoderada i es desmunten els pobles i la societat rural i pensa que tots en som responsables. Indica que això, des de les ciutats, no es veu.

El Sr. Saldoni esmenta el tema de la solitud a les ciutats, la gent que es fa gran sola, abandonaments..., cada cop es fomenta més la persona i no pas la comunitat. Explica que el model social actual ens porta cap a unes fórmules noves.

4. Altres informacions d'interès comarcal.

No se'n formula cap.

5. Torn obert de paraula

No se'n formula cap.

La Presidència dona per finalitzada la reunió, de la qual, com a secretari general, estenc aquesta acta.

El president

El secretari general

Jaume Busquets i Arnau

Jordi Batllori i Nouvilas